

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie z odwołania A. S.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] z 2 grudnia 2021 r.
w przedmiocie nieprzedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na
stanowisku sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w [...],
w przedmiocie wniosku o wyłączenie sędziów,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej
i Spraw Publicznych w dniu 20 kwietnia 2022 r.,

odrzuca wniosek.

UZASADNIENIE

Sędzia Sądu Okręgowego w C. Pan A. S. wniósł o wyłączenie sędziów
w sprawie z odwołania od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] z 2 grudnia
2021 r. w przedmiocie nieprzedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu
na dwa z trzech stanowisk sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym
w [...].

W uzasadnieniu wniosku wyjaśnił, że powstają wątpliwości
„co do bezstronności członków składu, oparte na fakcie orzekania sędziów niejako
we własnej sprawie” (k. 42). Skarżący nie wskazał imiennie sędziów, których
dotyczy wniosek o wyłączenie.

Sąd Najwyższy, zważył co następuje:

Wniosek jako konstrukcyjnie wadliwy (abstrakcyjny) należało uznać za niedopuszczalny i podlegający odrzuceniu.

Celem instytucji wyłączenia sędziego jest zapewnienie stronie prawa do sądu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 6 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. Wniosek o wyłączenie sędziego ma więc *ex definitione* charakter zindywidualizowany w ujęciu podmiotowym (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 26 lipca 2019 r., I NOZP 1/19), jak i skonkretyzowany w znaczeniu przedmiotowym (postanowienie Sądu Najwyższego z 19 czerwca 2019 r., I NSPO 2/19).

Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 26 lipca 2019 r., I NOZP 1/19 przyjął, że nie jest dopuszczalny wniosek o wyłączenie sędziego *in abstracto*, niewyznaczonego do rozpoznania sprawy, co do którego zachodzi jedynie potencjalna taka możliwość. Prawdłowo skonstruowany wniosek o wyłączenie sędziego określa tożsamość sędziego, którego dotyczy. Natomiast, wniosek abstrakcyjny, hipotetyczny lub w oczywisty sposób niezawierający konstrukcyjnych elementów jest niedopuszczalny, a konsekwencją niedopuszczalności wniosku jest jego odrzucenie.

Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w jednolitym i utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego w sprawach karnych (por. postanowienia Sądu Najwyższego z: 26 czerwca 1935 r., 3 K. 1184/35; 23 listopada 2004 r., V KK 195/04; 22 lipca 2009 r., SNO 53/09; 30 czerwca 2010 r., WD 7/10; 21 czerwca 2012 r., III KO 34/14; 10 października 2014 r., SNO 51/14; 14 grudnia 2016 r., III KO 99/16).

Także w nauce prawa procesowego podkreśla się, że „[u]stawa pozwala zatem zakwestionować dokonany dobór sędziego dla konkretnego procesu, o ile zachodzą pewne okoliczności przemawiające przeciwko jego udziałowi w tym procesie. Rozstrzygnięcie, czy osoba sędziego jest odpowiednia z omawianego punktu widzenia może nastąpić dopiero po wyznaczeniu go do konkretnego procesu, gdyż wtedy dopiero da się ocenić jego stosunek do tego procesu”

(zamiast wielu: M. Waligórski, „*Proces cywilny. Funkcja i struktura*”, Warszawa 1947, s. 298).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.